

ที่ อส ๐๐๐๗(ปผ)/ว ๑๖๕

สำนักงานอัยการสูงสุด
อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ
ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง
เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ทारीข้อขัดข้องในการดำเนินคดีอาญา

เรียน รองอัยการสูงสุด ผู้ตรวจการอัยการ อธิบดีอัยการ อธิบดีอัยการภาค อัยการพิเศษฝ่าย เลขานุการอัยการสูงสุด อัยการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการและโครงการในพระราชดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา และผู้อำนวยการสำนักงาน

ด้วยสำนักงานอัยการภาค ๓ ได้ขอหารือกรณีพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาเป็นจำเลยต่อศาลแล้ว ต่อมาจำเลยได้ยื่นคำร้องขอความเป็นธรรมต่ออัยการจังหวัดเพื่อให้ส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติม อัยการจังหวัดจะมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามคำร้องของจำเลยได้หรือไม่ เพียงใด นั้น

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๓ บัญญัติว่า เมื่อได้รับความเห็นและสำนวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตราก่อน ให้พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง แต่ถ้าไม่เห็นชอบด้วยก็ให้สั่งฟ้อง และแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งผู้ต้องหามาเพื่อฟ้องต่อไป

(๒) ในกรณีมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้องและฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ถ้าไม่เห็นชอบด้วยก็ให้สั่งไม่ฟ้อง

ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจ

(ก) สั่งตามที่เห็นควร ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งพยานคนใดมาให้ซักถามเพื่อสั่งต่อไป

ดังนั้น เมื่อพนักงานสอบสวนส่งสำนวนมาให้พนักงานอัยการ แม้พนักงานอัยการจะได้ออกคำสั่งฟ้องและยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลตามอนุ (๒) ของมาตรา ๑๔๓ ดังกล่าวแล้ว พนักงานอัยการก็ยังมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ และไม่มีบทบัญญัติใดห้ามมิให้พนักงานอัยการสั่งสอบสวนเพิ่มเติมภายหลังจากที่ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลแล้ว นอกจากเป็นกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ห้ามมิให้มีการสอบสวนเกี่ยวกับบุคคลนั้นในเรื่องเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี ซึ่งจะทำให้ศาลลงโทษผู้ต้องหานั้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๗

นอกจาก...

นอกจากนี้ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๔๘ ยังได้กำหนดว่า

“คดีที่มีการร้องขอความเป็นธรรม ในกรณีที่จะมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทุกข้อหาหรือบางข้อหา ให้เสนอสำนวนพร้อมความเห็นตามลำดับชั้นถึงอธิบดีเพื่อพิจารณาสั่ง

กรณีที่มีคำสั่งฟ้อง ให้ดำเนินการให้ได้ตัวผู้ต้องหาเข้ายื่นฟ้องต่อศาล และให้รีบทำบันทึกส่งคำร้องขอความเป็นธรรม สำเนาความเห็นและคำสั่งพร้อมทั้งสำเนารายงานการสอบสวนเสนออธิบดีเพื่อทราบ

กรณีดังกล่าวในวรรคก่อน หากเป็นกรณีที่ต้องกลับความเห็นหรือคำสั่งเดิมหรือต้องถอนฟ้อง ให้นำความในข้อ ๖ วรรคท้าย หรือข้อ ๑๒๘ มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี”

ซึ่งตามระเบียบฯ ข้อ ๔๘ วรรคท้ายนี้ เป็นกรณีที่มีการร้องขอความเป็นธรรมและพนักงานอัยการ มีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหา แม้ได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลแล้ว หากเป็นกรณีต้องถอนฟ้อง ให้นำความในข้อ ๑๒๘ มาใช้บังคับ กล่าวคือ เมื่อพนักงานอัยการเห็นสมควรถอนฟ้อง ต้องมีการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเพื่อนำมาพิจารณาก่อน แสดงว่ากรณียื่นฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลแล้ว ระเบียบก็ไม่ได้ห้ามพนักงานอัยการสั่งสอบสวนเพิ่มเติม

ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานอัยการสูงสุดเห็นว่า กรณีที่จำเลยยื่นคำร้องขอความเป็นธรรม ต่ออัยการจังหวัดเพื่อให้สั่งพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมภายหลังจากที่พนักงานอัยการยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลแล้ว อัยการจังหวัดจึงมีอำนาจที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามคำร้องของจำเลยได้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติโดยทั่วกัน

ขอแสดงความนับถือ

(นายมนัส สุขสวัสดิ์)

รองอัยการสูงสุด ปฏิบัติราชการแทน

อัยการสูงสุด

สำนักงานวิชาการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายประเมินผล

โทร. ๐ ๒๑๔๒ ๑๘๙๒

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๔๘๙